

Forslag til forespørgselsdebat, hvordan løser vi arbejdskraftmangelen?

(Medlem af Inatsisartut Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit)

Det er et stort paradoks, at vi på den ene siden har arbejdsløshed, mens vi på den anden side tilkalder ufaglært arbejdskraft fra andre lande. Det beviser med al ønskelig tydelighed, at der er noget galt med vores system.

Det kan simpelthen ikke passe, at nogle mennesker aktivt kan vælge ikke at arbejde uden at det har nogen former for konsekvens. Tværtimod har vi indrettet vores velfærdssystem på sådan en måde, at det for nogle mennesker slet ikke kan betale sig at arbejde. Det er jo helt, helt forkert.

Hos Demokraatit arbejder vi hver dag for at skabe et samfund, hvor det altid kan betale sig at gøre en indsats. Det er blandt andet derfor, at vi går så meget op i, at der skal laves en skatte- og socialreform, hvor hovedformålet skal være, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. Folk skal simpelthen kunne se på deres bankkonto og konstatere, at de får flere penge til sig selv, når de arbejder i stedet for at være på passiv forsørgelse. Det er også derfor, at vi går så meget op i, at flere skal have en uddannelse. En uddannelse er det bedste våben mod arbejdsløshed. Har du en uddannelse, så stiger dine chancer for at få et godt job og et godt liv betragteligt, og så er det sådan set ligegyldigt om du uddanner dig til læge, lærer, elektriker, kok eller noget helt femte. Så længer du uddanner sig, så stiger din chance for at have et job.

Når det er sagt, så har vi fortsat alt for mange som er arbejdsløse. Det giver store problematikker for den enkelte, for erhvervslivet og for den offentlige pengekasse. Og det skal vi selvfølgelig gøre noget ved. Måske er tiden inde til at forlange, at alle der kan arbejde, skal arbejde. Det vil sige, at hvis du siger nej til at arbejde, så siger du samtidig nej til at modtage sociale ydelser.

Lad mig tage et eksempel. I Greve kommune i Danmark har man siden 2016 formået at nedbringe den andel af borgerne, der modtager kontanthjælp med 33 procent. Det er ret meget, så lad os da kigge lidt nærmere på, hvad man har gjort.

Man har såmænd bare indført det princip, at når en sund og rask person søger om at få kontanthjælp, så bliver denne person straks aktiveret. Personen bliver simpelthen sendt i arbejde. Sikke da et sundt princip – noget for noget. Det bør vi da også indføre her i landet, så tror jeg man kan mindske antallet af arbejdsløse relativt hurtigt, hvilket vil være betydningsfuldt for hele landet.

I dag bruger vi over 100 millioner kroner om året på Majoriaq – altså på at gøre borgere klar til uddannelse eller til arbejdsmarkedet. Prøv at tænk hvad vi ellers kunne bruge de penge på, hvis vi ellers var i stand til at få sunde og raske mennesker til at arbejde.

Det her handler i bund og grund om personlig frihed og personligt ansvar. Det bør ikke være en samfundsopgave at detailstyre det enkelte menneskes liv. Tværtimod bør det være op til den enkelte – efter eget forgodtbefindende – frit at bruge de rammer, som samfundet stiller til rådighed. Vi mener oprigtigt, at der i alle mennesker er en iboende trang til at tage ansvar for sit eget liv og et medansvar for såvel andre mennesker som for fællesskabet.

Men det kræver også, at vi som politikere har modet til at se folk i øjnene og forlange, at de tager ansvar for sig selv og deres familie. AT vi forlanger, at man skal arbejde, hvis man kan. Og at vi indfører passende sanktioner over for de mennesker, der ganske usolidarisk bare læner sig tilbage og hæver penge fra de offentlige kasser uden at yde en indsats til gengæld.

Tillad mig at tage tal fra den virkelige verden. I sidste uge udkom en HS analyse som er foretaget for Grønlands Erhverv. Virkelige tal fra det virkelige Grønland. I september måned manglede virksomhederne her i landet ikke mindre end 977 medarbejdere. Demokraatit har i mange tilfælde netop gjort opmærksom herpå og vi har forudset dette fra start af. Vi har sammensat vores lovgivning, så vi spænder ben for os selv, det er uhensigtsmæssigt og har store konsekvenser for erhvervslivet, ligesom det kan og vil få store konsekvenser for fremtiden. For alle i landet vil det i værste fald betyde, at mange af de opgaver vi står overfor som samfund ikke bliver færdige til tiden, der vil være opgaver som man i princippet ikke kan byde på eller gå ind i og dette vil have enorme konsekvenser for samfundet. Det er ikke realistisk. Demokraatit mener at vi skal være realistiske og fremtidsorienteret, vi skal have kigget på vores lovgivning IGEN, så vi ikke spænder ben for os selv, hvilket er tilfældet i dag. Som analysen påpeger, så mangler vi arbejdskraft i forskellige brancher, specielt indenfor turisme- og restaurationsbranchen, fiskeribranchen, fødevarerproduktion og ikke mindst byggebranchen. Vi mener det er på høje tid at lytte til erhvervslivet, det er trods alt dem der har og kender til de problematikker der er. Vi skal væk fra den kontrol og bureaukrati som føres fra centralt hold og give friheden tilbage til virksomhederne. Vi stoler 100 % på, at de erhvervsdrivende selv er i stand til, at vurdere og agere på den - for deres egen virksomhed - bedste måde. Det handler om frihed under ansvar – og det skal tilbage til virksomhederne. Vi skal væk fra detailstyring.

Og arbejdsgiverorganisationen frygter store konsekvenser, som Vi fra Demokraatit også forudser og har sat

Lad mig slutte af med igen at nævne det paradoks, jeg indledte denne tale med. På den ene side har vi arbejdsløshed, mens vi på den anden side tilkalder ufaglært arbejdskraft fra andre lande, fordi vi har mangel på arbejdskraft.

Det hænger ikke sammen, og det er et problem vi er nødt til at tage meget mere seriøst end vi gør i dag.

Det var Demokraternes foreløbige input til denne debat.

DEMOKRAATIT
DEMOKRATERNE